

Don Boscoparochie Kessel-Lo
6 februari 2022

Van U is de toekomst

Welkom:

Welkom op deze zondag waarop we het feest van Lichtmis vieren.

Kruisteken:

We bidden samen:

Gezegend het licht van deze morgen.
Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.
Gezegend ieder van u, om wie je bent,
om wat ons samenbrengt,
in naam van wie wij noemen:
Vader, Zoon en Geest.

Inleiding

Op 2 februari vieren we Maria-Lichtmis, Lichtmis of nog 'de ontmoeting of opdracht van de Heer'. Die dag herdenken we de opdracht of presentatie van de Heer in de tempel, waarbij Jezus als eerstgeborene werd opgedragen aan God. Volgens de joodse wet en traditie moet een eerstgeborene worden vrijgekocht op het moment dat hij 30 dagen oud is. De ouders nemen het kind mee naar de tempel, en door de priesters geld te geven of een ander offer in natura, kopen zij het kind 'vrij'.

In die tempel zijn twee profeten: Simeon en Hannah.

Twee mensen die hun hele leven trouw zijn aan God en veel in de tempel vertoeven. Mensen, die veel levenservaring hebben en daardoor meer 'zien' dan wij. Met hun innerlijk oog zien zij, bij het aanschouwen van de kleine Jezus, dat dit kindje een beloftevol kind is, nl De Messias! Zij zien iets dat er nog niet te merken is maar er wel al is!!

Intredelied: Licht dat ons aanstoot in de morgen

Openingsgebed

God, Gij hebt het licht geschapen
en de mens de opdracht gegeven te wandelen
in het Licht van uw Woord.
Zegen ons die zoeken naar licht in de duisternis.
Zegen ons als wij deze kaars ontsteken (**Paaskaars aansteken**)
die licht geeft aan onze gedachten, onze vragen en gebeden
in dit moment van samenzijn.
Mag dit licht teken zijn van ons verlangen om
uw licht en liefde uit te stralen
in ons eigen leven en dat van anderen
tot welzijn van moeder aarde en al haar kinderen.

Amen

We zingen 'Wek mijn zachtheid'

om de boodschap van het evangelie tot ons te laten komen.

Wek mijn zachtheid weer.

Geef mij terug de ogen van een kind.

Dat ik zie wat is, En mij toevertrouw.

En het licht niet haat.

Lezing: Lucas 2,25-32

De toewijding van Jezus in de tempel

²² Toen de tijd van hun onreinheid volgens de wet van Mozes ten einde was, brachten ze Hem naar Jeruzalem om Hem aan de Heer aan te bieden, ²³ zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd.' ²⁴ Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

²⁵ Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. ²⁶ Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias van de Heer zou hebben gezien. ²⁷ Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus' ouders hun kind daar binnenbrachten om met Hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, ²⁸ nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

²⁹ 'Nu laat U, Heer, uw dienaar in vrede heengaan, zoals U hebt beloofd.

³⁰ Want met eigen ogen heb ik de redding gezien

³¹ die U bewerkt hebt ten overstaan van alle volken:

³² een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.'

³³ Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over Hem werd gezegd. ³⁴ Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: 'Weet wel dat velen in Israël vanwege Hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat weersproken wordt, ³⁵ en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.'

Lied: Nunc dimittis Taizé (CD Laudate omnes gentes nr 19)

Nunc dimittis servum tuum, Domine,
secundum verbum tuum in pace

Nu laat gij, Heer, uw dienstknecht gaan,
in vrede, naar uw woord

Duiding:

Mijn kerststal komt uit de Provence. Rond de kerststal staan tal van kleine figuurtjes, Santons, kleine heiligen genoemd, heiligen en figuren uit het Provençaals dorps- en boerenleven. Volgens de traditie in de Provence wordt de kerststal pas afgebroken op 2 februari, een datum die 'le chandeleur'

wordt genoemd: de dag zijn waarop Jezus werd gepresenteerd in de tempel van Jeruzalem.

Dus heb ik deze week zorgvuldig alle santons weer in papiertjes gewikkeld. Ik denk niet dat Simeon en Hanna erbij horen, die kwamen ook niet naar de stal. In de tempel van Jeruzalem begroeten Simeon en Hanna het kind met veelbetekenende woorden. Ik wil me vandaag richten op de figuur van Simeon. Heel vaak worden Hanna en Simeon afgebeeld op schilderijen bv. door Rembrandt als twee oude mensen. Van Hanna wordt gezegd dat ze een hoogbejaarde weduwe is. Dus is al gauw geconcludeerd dat ook Simeon een bejaarde man is, maar in de tekst vinden we niets over zijn leeftijd.

Waarom zouden we ons Simeon niet voorstellen als een jonge kerel, een man in de kracht van zijn leven, als een springlevend en levenslustig mens, in plaats van oude man?

In de tekst staat dat hem geopenbaard is dat hij niet zal sterven voordat hij de Messias gezien heeft, maar dat betekent niet dat hij aan het einde van zijn leven is.

Zijn beroemde lofzang, *'Nu laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan'*, is in de traditie ook opgevat als een soort zwanenzang. Het lied kwam in de avondliturgie van de kloostervieringen terecht – avondliederen, die God vragen om een rustige slaap, bevatten vaak ook toespelingen op het uiteindelijke inslapen bij de dood – maar, *'in vrede heengaan'* betekent niet onmiddellijk dat je op het punt van overlijden staat.

De nieuwe bijbelvertalingen en tekstschrijvers van liederen spreken over *'vrijgekocht worden'* en *'vrijuit laten gaan'* *'Meester, nu laat gij uw dienaar los'* vertaalt De Naardense Bijbel. *'Losmaken'*, *'verlossen'* dat is dus de grondbetekenis van dit werkwoord.

U hebt, o Heer, uw dienaar losgemaakt...? Hetzelfde woord wordt in het evangelie van Lucas verderop gebruikt in genezingsverhalen: een man met destructieve stemmen in zijn hoofd wordt door Jezus bevrijdt, een kreupele vrouw wordt losgemaakt en kan weer lopen, een man met waterzucht wordt losgemaakt en hij geneest. Dus, dat woord – losmaken – betekent zoveel als: genezen, bevrijden, verlossen. In al deze gevallen staat de verlossing niet aan het einde van het leven, maar luidt juist het begin van een nieuw leven in. De genezen vrouw en mannen, verlost van hun ziekte, kunnen nu echt gaan leven.

Vrijuit mogen gaan in vrede beschrijft dus niet het einde van een weg, maar het begin. Simeon bezingt zijn verlossing: hij kan nu leven! Simeons verlossing, hij heeft alles te maken met wat hij heeft gezien. Volgens het verhaal heeft hij gewoon een pasgeboren baby gezien, het kind van arme ouders, gezien het eenvoudige offer dat ze brengen. Maar in een helder ogenblik, verlicht door Gods Geest, zag Simeon meer. Simeon wordt een bode van de toekomst, hij opent ook ons zicht op de toekomst.

Hij is vol van verwachting, van openheid en ontvankelijkheid. Dat maakt dat hij God looft. Hij spreekt de ouders toe en in het bijzonder Maria, maar eerst zegent hij hen. Zegenen doe je altijd met het oog op de toekomst, met het oog op wat voor je ligt, het leven, de tijd, de wereld.

Door wat hij zag kan Simeon vrijuit de weg van de hoop kon inslaan. De weg van de hoop, die ook de weg van de vrede wordt genoemd, of de weg van de geboden, of de weg van de terugkeer naar God of de weg van God naar ons toe. Gaande op die weg loopt Simeon vooruit op wat hij heeft gezien, zal hij zich

laten leiden, zijn koers laten bepalen door het visioen dat hij kreeg. Zoals in het gedicht van Huub Oosterhuis:

wij lopen vooruit
op wat nog niet is
wij spelen in
op uw toekomst
zeggen en zingen
alles is goed
wat gij hebt gemaakt
langzaam en moeizaam
in hoop en vrees
werken wij uw belofte uit
bouwen wij aan
een stad van vrede
de nieuwe schepping
waar gij ons licht zijt
alles in allen.
(uit: Bid om vrede)

Ik wil jullie een lied laten horen, waarvan we het refrein kennen en zingen: 'Van u is de toekomst, kome wat komt'. Huub Oosterhuis dichtte 'uw koninkrijk kome' in de aanvoegende wijs. Letterlijk betekent het dat het rijk van God komt én al begonnen is. Het drukt iets uit over een groter visioen, iets wat de moeite waard is om je voor in te zetten. Het Koninkrijk gebeurt, het is. De mens heeft alles gekregen om van het leven een samen-leven te maken. Als we voor elkaar zegen en toekomst zijn, dan kunnen we zeggen: 'van jou medemens is mijn toekomst'. Maar ik hoop ook om zoals Simeon in zijn lofzang te kunnen zeggen: 'Van jou (God) is mijn toekomst'.

[Luisterlied: Onze Vader Verborgen H. Oosterhuis](https://petrus.protestantsekerk.nl/artikel/onze-vader-verborgen/)

<https://petrus.protestantsekerk.nl/artikel/onze-vader-verborgen/>

Onze vader verborgen
uw naam worde zichtbaar in ons
uw koninkrijk kome op aarde
uw wil geschiede,
een wereld met bomen tot in de hemel,
waar water schoonheid, en brood
gerechtigheid is, en genade –

waar vrede niet hoeft bevochten
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.

Doof de hel in ons hoofd
leg uw woord op ons hart
breek het ijzer met handen
breek de macht van het kwaad.

Van U is de toekomst
kome wat komt.

Voorbeden:

Acclamatie: Wek mijn zachtheid

Dat er licht mag zijn
Licht in onze ogen:
dat we elkaar zullen zien, zo goed als nieuw.
Licht in onze harten:
dat wij ruimte scheppen, plaats maken voor velen.

Licht in onze gedachten:
dat wij komen tot nadenken en eerlijke besluiten.
Licht in onze huizen:
dat wij er in vriendschap en gastvrijheid leven.
Moge er licht zijn in onze omgang:
dat we te zien zijn, niet verborgen voor elkaar.

Licht op onze wegen:
dat wij niet dwalen en elkaar tot doolhof zijn.
Licht in alle uithoeken:
dat we nergens het kleine vergeten.

Licht op deze plaats
in Hem die eens geroepen heeft:
'Ik ben het Licht der wereld.'

Offerandelied: Zo vriendelijk en veilig ZJ 530

Dankgebed

Dat er licht mag komen
Gij, die de duisternis
niet hebt laten heersen
over de mensen
maar het licht hebt geschapen
waarin zij elkaar konden zien en liefhebben,
wij danken u, God

Gij, die de duisternis
niet hebt laten heersen over het leven
maar het licht hebt geschapen
waarin woorden of daden helder werden of duister bleven,
wij danken u, God.

Gij, die de duisternis

niet hebt laten heersen over ons bestaan
maar in Jezus Christus
Licht zijt geworden voor de hele wereld,
wij danken u, God

Wij gedenken dat hij ons nabij blijft
als een weldadig licht zodat we niet meer in duisternis dwalen.

En wij bidden om zijn Geest
dat er licht mag komen
over ons spreken en zwijgen en over ons doen en laten;
dat er licht mag komen in onze wereld, licht van gerechtigheid en liefde
zodat mensen en volken kleurrijker worden voor elkaar;
dat er licht mag komen over uw Kerk, uw huis op aarde,
zodat ze schijnen mag als een baken van hoop en belofte voor de wereld.
Daarom bidden wij met de woorden van oudsher:
Onze Vader die in het diepste van uw mensen zijt.

Communie:

Brood door handen gemaakt,
door handen gedeeld.
Moge het delen van dit brood ons hart versterken:
dat wij vol hoop
meewerken aan een nieuwe wereld
waar brood en recht
en waardigheid en liefde is
voor al wat leeft.

Muziek:

[Luka Bloom - Don't Be Afraid Of The Light That Shines... - YouTube](#)

De Ierse bard Luka Bloom schreef in 2008 een heel mooi lied dat past bij deze bezinning rond Lichtmis.

Rond 1 februari vierden de Kelten het feest van Imbolc en de godin Birgit.
Het was een feest waarop men het vuur naar buiten bracht.
Een brandend wiel werd over de kale akkers gerold. De aarde wordt in vuur en vlam gezet zodat ze vruchtbaar kan zijn.
Later werd dit jaarmoment opgenomen in het Ierse christendom als St. Brigid's day met als hoogtepunt van het festival het rooms-katholieke Maria Lichtmis.

"Don't be afraid of the light that shines within you".
Out of the cold, dark winter space
We come together, looking for Brigid's grace
We dip our open hands deep into the well
Where our rivers run to
Who can tell, who can tell?
We warm our hearts and faces
In the heat of the burning flame

Something about our spirit
Never stays the same
Don't be afraid of the light that shines within you
Don't be afraid of the light that shines within you
Don't be afraid of the light that shines within you
Within you
So many lives in shadows
With so much to give away
Brilliant dreams in waiting
To see the light of day
We step up to the well
At the dawn of springtime
And when we go our way
We let the light shine
Let your light shine
Don't be afraid of the light that shines within you
Don't be afraid of the light that shines within you
Don't be afraid of the light that shines within you..

In de koude winter komen we samen
om de genade van Bridget te vinden.
We dopen onze handen in de bron.
Waar vloeien onze rivieren heen?
Wie zal het zeggen?
We verwarmen onze harten en gezichten
in de hitte van de brandende vlam.
Iets van onze geesten blijft nooit hetzelfde.
Wees niet bang van het licht dat in jou schijnt.
Zovelen leven in de schaduw, terwijl er zoveel te geven is.
Schitterende dromen wachten om aan het licht te komen.
Wij wandelen naar de bron bij het begin van de lente
en wanneer we onze weg vervolgen laten we ons licht schijnen.
Wees niet bang van het licht dat in jou schijnt.
Laat het licht jou de weg wijzen.
Laat het licht jou beschermen.

Vanaf de tiende-elfde eeuw wijdden mensen kaarsen met Maria-Lichtmis .
Gelovigen kregen sommige kaarsen mee naar huis om hen te behoeden voor
onheil. Vandaar de naam Lichtmis. Het Franse 'Fête de la Chandeleur' en het
Engelse 'Candlemas Day' verwijzen naar kaarsen.

Kaarsjes aansteken en uitdelen

Lied: Jezus U bent het licht in ons leven (CD Liederen uit Taizé nr 5)
of zelf zingen

Slotgebed:

God van mensen,
geef mij licht in mijn handen om uit te delen,
licht in mijn ogen om een lach te ontlokken,
licht in mijn oren om uw stem te vernemen,

licht in mijn hartstocht om liefde te zijn,
licht in mijn denken om uw dag te zien dagen,
licht op mijn schouders om vrede te dragen,
licht op mijn hoofd om een teken te zijn,
licht in mijn lied om uw goedheid te eren,
licht in mijn tranen om mensen te troosten,
licht in mijn hart om een licht voor anderen te zijn.

Zegen:

Dat jij leven brengt overal waar je zal komen, zoals een rivier vanuit de bron
leven geeft aan het land.

Dat er veel schoonheid op je weg mag liggen en dat je daarbij telkens de
verwondering bewaart.

Dat er genoeg licht is in jou om de schaduw toe te laten.

Dat jij op een dag zelf mag weten en ervaren dat God jouw naam heeft
geschreven in de palm van zijn hand.

Kruisteken:

Zegenen we elkaar in naam van Vader, Zoon en Geest

Slotlied: De steppe zal bloeien Zangbundel 1 p 20

Uitnodiging:

Traditioneel worden ter gelegenheid van deze dag pannenkoeken gebakken. Dat
wordt op twee manieren verklaard. 2 februari was vroeger één van de twee
dagen waarop de plattelandsbevolking van werk of hoeve kon veranderen – de
andere dag was 11 november (Sint-Maarten). Dat werd 's avonds gevierd met
een soort haardkoeken, die later evolueerden naar pannenkoeken. De vorm en
kleur van de pannenkoeken worden ook gezien als een verwijzing naar de zon en
het licht. De traditie zegt dat wie met Lichtmis pannenkoeken eet, een
voorspoedig jaar zal hebben.

Daarom heeft Hermien naar jaarlijkse traditie haar panneke weer warm
gemaakt.